

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ
У ТРЕТЬОМУ ТИСЯЧОЛІТТІ**

**МАТЕРІАЛИ
науково-практичної конференції
молодих учених, аспірантів і докторантів**

м. Біла Церква, 18 та 23 травня 2017 р.

Частина 3

Біла Церква
2017

- у сфері охорони прав на сорти рослин;
- у сфері насінництва;
- у сфері садивного матеріалу;
- у сфері регулювання обігу пестицидів та агрохімікатів;
- у сфері діяльність щодо розвитку ринку зерна;
- у сфері діяльності щодо виробництва цукру та цукрових буряків;
- у сфері виноробства та виноградарства.

Таким чином об'єктом правопорушення у даній галузі є суспільні відносини, посягагтя на які завдає шкоди суспільним відносинам у сфері захисту рослин, встановленому порядку використання пестицидів та агрохімікатів, виробництва сільськогосподарської продукції, у сфері здійснення фітосанітарного контролю, раціональному землекористуванню та охороні земель сільськогосподарського призначення, які використовуються вирощування продукції рослинництва тощо.

УДК 341.1/8

МЕЛЬНИК Л.М., канд. політ. наук
Білоцерківський національний аграрний університет
 Milam2015@ukr.net

ПРОБЛЕМА КЛОНУВАННЯ ЛЮДИНИ: ПРАВОВИЙ ТА РЕЛІГІЄЗНАВЧИЙ АСПЕКТИ

Бурхливий розвиток філософії, медицини, технічний прогрес призводить до зміни тих чи інших суспільних відносин. «Науковий бум», що мав місце в середині ХХ століття і який триває на сьогодні ставить перед людиною безліч можливостей, яких до того часу не існувало, серед них, зокрема, клонування. Клонування – це етична й наукова проблема кінця ХХ–початку ХХІ століття, що полягає в можливості отримання декількох організмів, повністю ідентичних один одному, шляхом безстатевого розмноження. Також під цим терміном розуміють отримання копій клітин, генів, одноклітинних і навіть багатоклітинних організмів лабораторними методами в штучно створеному середовищі.

Процес клонування людини є явищем, яке викликає багато суперечок у науковому середовищі. Разом з тим, простежується більш негативна тенденція до процесу клонування людини. Досліджуючи правове регулювання процесу клонування в різних країнах світу можна відмітити, що більшість держав відмовилася від репродуктивного клонування, тоді як терапевтичне клонування дозволяється. Так у 1997 році Загальною декларацією ЮНЕСКО було заборонено клонування людини. Більше того, було схвалено Додатковий протокол про заборону клонування людини до Конвенції Ради Європи про права людини та біомедицину 1997 року, до якого приєдналися більшість країн Європейського Союзу. Однак, «недоопрацюванням» Додаткового протоколу є те, що він не здійснює розрізнення між репродуктивним та терапевтичним клонуванням. Проте, у 2000 році Хартіями Європейського Союзу про основні права заборонялося лише репродуктивне клонування, а дозволено лише терапевтичне клонування. Також було прийнято низку національних законів, що забороняли саме репродуктивне клонування людини, зокрема в Бельгії, Великобританії, Австралії, Іспанії, Італії, Німеччині, Франції, Швеції, Японії, США, Нідерландах.

Україна у 2004 році прийняла Закон «Про заборону репродуктивного клонування людини». Так, ст. 1 вищезазначеного Закону гласить: «В Україні забороняється репродуктивне клонування людини. Дія цього Закону не поширюється на клонування інших організмів» [Закон України «Про заборону репродуктивного клонування людини» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2231-15>].

Зазначимо, що не поширюється дія цього Закону і на терапевтичне клонування. Викликає резонанс процес клонування у різних релігіях. Так, усі світові релігії вважають явище клонування протиприродним, адже людина не може стати на рівні Бога, хоча у всіх священних текстах не міститься прямої вказівки на заборону клонування. А тому, церковна опозиція щодо клонування людини не може посилатися на Святе письмо.

Таким чином, негативне ставлення релігії до клонування людини немає устанавленого моральнісного підґрунтя. Отже, проблему клонування людини потрібно розглядати у контексті прогресу науки, можливості і необхідності його регламентації, у тому числі і правової регламентації клонування людини як на національному так і на міжнародному рівнях.

УДК 002.2(477)

ХАРЬКОВЩЕНКО Ю.Є., канд. філос. наук
Білоцерківський національний аграрний університет
kaffilosipolit@ukr.net

КНИГОДРУКАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ Ф. СКОРИНИ В УКРАЇНІ

На сторінках більшості підручників з історії України початківцем книговидавничої справи прийнято вважати І. Федорова. Однак історії відомо той факт, що перші друковані книги видрукувані Ф. Скориною на українських землях з'явилися майже на п'ятдесят років раніше чим праці І. Федорова. Підкреслимо, що й на могилі самого І. Федорова напис про те, що він «друкарство занедбане обновив».

Книги, які побачили світ завдяки діяльності Ф. Скорини розповсюджувалися і переписувалися в Україні. Більше того, у науковому товаристві поширена версія, що рукописи книг неопублікованих частин Біблії є вихідцями з західних міст України – Львова та Кременця. Таку гіпотезу висуває і доводить польський дослідник М. Гембарович у науковій розвідці «Іван Федоров і його діяльність в 1569–1583 роках на тлі епохи». М. Гембарович підтверджує свою версію виходячи із фактів біографії білоруського просвітника.

Польський мистецтвознавець М. Гембарович звертає увагу, що на початку 1520 року Ф. Скорина наніс візит Альбрехту Гогенцоллерну – останній великий магістр Тевтонського ордену, який перейшов у лютеранство. Вже у травні цього ж року герцог Альбрехт Гогенцоллерн звернувся до віленського воєводи Альбрехта Гаштовта з проханням взяти опіку над родиною Ф. Скорини. Проте згодом герцог Альбрехт Гогенцоллерн звинувачує Ф. Скорину, що він таємно покинув Кенігсберг і з ним виїхали два євреї – лікар та друкар.

Дослідник аргументує, що друкарем був один із синів Самуїла з Галичу. Коли ж А. Гогенцоллерн почав шукати друкаря з Галичу та Ф. Скорину, то останній вимушений був йти на службу до віленського єпископа Яна, сина короля Зигмунта, який на той час отримав Кременецьке староство. І саме в Кременці переховувалися Ф. Скорина з друкарем. М. Гембарович доходить висновку, що оскільки всі рукописні списки біблійних книг, які науковці гіпотетично пов'язують з ненадрукованою частиною Скорининою Біблії, походять зі східної частини Галичини й Поділля, то в Кременці вона й повинна була друкуватися. Викликає інтерес і думка з цього приводу львівської мистецтвознавиці Л. Григорчук, що написи ікон із західноукраїнських земель, датованих орієнтовно XV – початком XVI ст., дуже близькі за графікою до шрифту видань Ф. Скорини. Тому дослідниця висловлює припущення, що на іконописців впливала графіка видань Ф. Скорини або ж існувало джерело, спільне для цих видань й українських ікон.

Отже, можемо констатувати, що друкарська та просвітницька діяльність в Україні Ф. Скорини залишила глибокий слід у розвитку культури нашого народу. Ф. Скорина – перший слов'янський книгодрукар, який усвідомлював книгу як засіб освіти, а до своєї діяльності ставився як до виробництва матеріалу для читання, для духовного збагачення людини.

ЗМІСТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Дем'янчук Ю.В. Актуальні антикорупційні заходи українського законодавства	3
Бровко Н.І. Філософсько-правовий аналіз правосвідомості сучасної молоді у трансформуючому суспільстві	4
Пахомова А.О. Новели правової політики європейського союзу в сфері наукової діяльності	5
Ковальчук І.В. Проблеми та перспективи реформи децентралізації в Україні	6
Єфремова І.І. Немайнові права юридичних осіб	7
Мельниченко О.О. Особливості юридичної техніки у правозастосовчій діяльності	8
Мельник О.Г. Правові основи та особливості перетину кордону для українців за умовами безвізового режиму з країнами ЄС	10
Кузьменко Я.П. Актуальні питання загальної теорії прав людини	11
Ломакіна І.Ю. Виняткове значення та пріоритетність розвитку сільського господарства як безпосереднього об'єкту державного регулювання	12
Щериця С.І. Деякі аспекти кримінологічної профілактики злочинності серед неповнолітніх	13
Мукоїда І.І. Визначення змісту правовідносин у системі права України: теоретичний аспект	14
Сокиринська О.А. Міжнародний збройний конфлікт та збройний конфлікт неміжнародного характеру	15
Малишко І.В. Особливості становлення та розвитку законодавства про соціальний захист безпритульних дітей	16
Терещук М.М. Категорія «інтерес» як критерій дихотомії права	17
Биковець О.І. Правовий статус уповноваженої особи в сфері публічних закупівель	18
Самойлович А.А. Об'єкт адміністративного правопорушення у галузі рослинництва	20
Мельник Л.М. Проблема клонування людини: правовий та релігійно-етичний аспекти	21
Харьковщенко Ю.Є. Книгодрукарська діяльність Ф. Скорини в Україні	22
Обіюх Н.М. Правові проблеми розуміння поняття «біобезпека» в екологічному праві	23
Росавіцький О.О. Вплив християнства на формування державності в Європі	24
Ярмола О.В. Етико-політична проблематика в філософських поглядах Ян Сьона	24
Мохонько О.О. Особливості застосування до неповнолітніх заходів процесуального примусу, пов'язаних із ізоляцією	25

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ТА ЛІНГВІСТИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ В УМОВАХ ОСВІТНІХ РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Борщовецька В.Д. Труднощі формування англomовних умінь в аудіюванні у майбутніх філологів	27
Шмирова О.В. Концептуальні основи інформатизації освіти	28
Погоріла С.Г. Роль мотивації магістрів з економіки і підприємництва у формуванні готовності до професійно-педагогічної діяльності	29